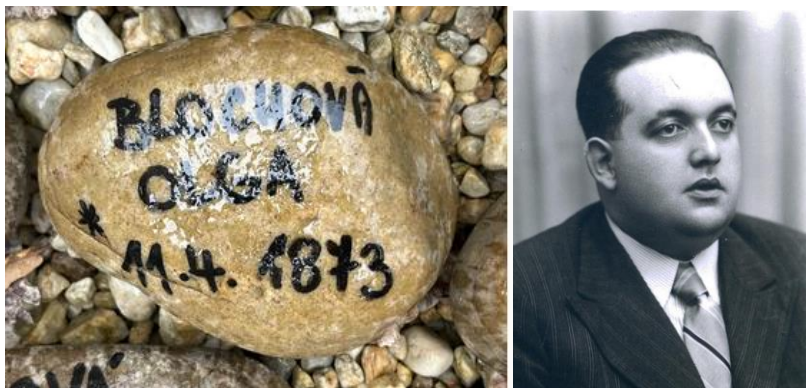

OLGA BLOCHOVÁ A JEJÍ SYN PAVEL

Olga Blochová, rozená Lukšová, přišla na svět 12. dubna 1873 v malé vesnici Dub u Volyně. Bydlela se svými sedmi sourozenci a s rodiči Marií a Josefem. Život, který začal pod vlídnou střechou její rodiny, v dospělosti nabral zcela nový směr, když se roku 1902 provdala za Bohumila Blocha a usadila se s ním v Plzni na Pražské ulici č. 9. Bohumil, řemeslník s živností čalounickou, a Olga společně vychovávali dvě děti, dceru Markétu a syna Pavla. Společné roky ale skončily předčasně, když Bohumil zemřel roku 1932 a Olga se ocitla nejen sama, ale i zatížená dluhy na daních a starostí o velké čalounictví, v němž zaměstnávala pomocníky a vychovávala učedníky.

Navzdory těžké situaci se nevzdala, vedla firmu, vychovala děti.

Dcera Markéta se vdala do Prahy, syn Pavel šest let studoval gymnázium a po ní v Praze medicínu, ale pak onemocněl, školy musel zanechat a Olga zaplatila za složitou operaci jeho středního ucha 30 000,- korun. Dluh na daních se s Olgou táhl několik let, až v roce 1938 jí úřady část odpustily i proto, že by musela propustit své pomocníky a ti by tak přišli o možnost obživy. Pavel po vyléčení pracoval jako obchodní příručí v rodinné živnosti a bydlel v bytě u své matky. Byl dobrodružné povahy, v březnu 1933 si úspěšně zažádal o zbrojní pas na bubínkový revolver s odůvodněním, že vlastní chatu v lese a ta byla již několikrát vyloupena. Měl i flobertku, na niž ovšem povolení neměl, a v srpnu 1933 roku dostal pokutu, protože před členy Českého plaveckého klubu a dalšími návštěvníky na plovárně u Radbuzy předváděl své mistrovství střelbou do terče. V listopadu 1938 jej a několik dalších udal nezaměstnaný číšník Rudolf Podskalský, že v hostinci Bohuslava Štefla v Andělské, dnes Bezručově ulici hráli s mariášovými kartami nepovolenou, ovšem podle všeho za 1. republiky nesmírně oblíbenou hru „Moje teta, tvoje teta“, dnes známou i z písně Richarda Müllera Srdce jako kníže Rohan: „Moje teta, tvoje teta, parole/ dvaatřicet karet křepčí na stole/ měsíc svítí sám a chleba nežere/ ty to ale koukej trefit, frajere.“ V březnu 1939 byl popotahován za totéž v souvislosti s hrou v kavárně Slávie na náměstí Republiky. Ještě v dubnu 1940 podávala policie o tomto incidentu hlášení Okresnímu soudu v Plzni. V roce 1940 byl zatčen a 7. 2. 1942 zavražděn v koncentračním táboře Mauthausen. Osud dcery Markéty neznáme.

Olga se musela přestěhovat z velkého bytu v Pražské ulici do Hálkovy ulice, do Terezína jela transportem T 26. ledna 1942 jako poslední z domu. 19. 10. 1942 byla z terezínského ghetta deportována do Treblinky a tam zavražděna.

(zpracoval Radek Brada)

Olga Blochová, née Lukšová, was born on April 12, 1873, in the small village of Dub near Volyně. She lived with her seven siblings and parents, Marie and Josef, in a home that provided a warm and loving environment. However, her life took a completely different turn in adulthood when, in 1902, she married Bohumil Bloch and settled with him in Plzeň at Prague Street No. 9. Bohumil, a craftsman with a upholstery business, and Olga raised two children together: a daughter, Markéta, and a son, Pavel. However, their life together ended prematurely when Bohumil passed away in 1932. Olga found herself not only alone but also burdened with debts from taxes and the responsibility of managing a large upholstery business, where she employed helpers and trained apprentices.

Despite the difficult situation, she did not give up. She managed the business and raised her children. Her daughter Markéta married and moved to Prague, while her son Pavel attended a grammar school for six years and later studied medicine in Prague. However, Pavel fell ill and had to abandon his studies. Olga paid 30,000 Czech koruna for a complicated surgery on his middle ear. Olga's tax debt lingered for several years, until 1938, when authorities forgave part of it, partly to prevent her from having to lay off her employees, who would lose their livelihood. After recovering, Pavel worked as a sales assistant in the family business and lived in an apartment with his mother. Pavel had an adventurous spirit. In March 1933, he successfully applied for a gun license for a revolver with a drum, explaining that

he owned a cabin in the woods that had been robbed several times. He also had a flobert rifle, for which he did not have a permit. In August 1933, he was fined for demonstrating his shooting skills in front of members of the Czech Swimming Club and other visitors at the swimming pool by the Radbuza River. In November 1938, he and several others were reported by an unemployed waiter, Rudolf Podskalský, for playing an unauthorized game of cards called "Moje teta, tvoje teta" (My Aunt, Your Aunt) in Bohuslav Štefl's pub in Andělská, now Bezručova Street. This game, though illegal, was extremely popular during the First Republic, as reflected in Richard Müller's song "Srdce jako kníže Rohan" ("Heart like Prince Rohan"): "Moje teta, tvoje teta, parole / thirty-two cards dance on the table / the moon shines alone and doesn't eat bread / but you better hit it, buddy." In March 1939, he was prosecuted for the same incident related to playing the game in the Slávie Café at Republic Square. Even in April 1940, the police were still reporting this case to the District Court in Plzeň. Pavel was arrested in 1940 and was murdered at the Mauthausen concentration camp on February 7, 1942. The fate of his daughter Markéta remains unknown.

Olga had to move from her large apartment on Prague Street to Hálkova Street. She was deported to Terezín on transport T on January 26, 1942, as the last person from her household. On October 19, 1942, she was deported from the Terezín ghetto to Treblinka, where she was murdered.